

VERBUM

Miesięcznik parafii pw. Wniebowzięcia N.M.P. w Zagórz

numer 7-8(43-44)/2007

22 lipca 2007 r.

Królowej Anielskiej Śpiewajmy

„O złożmy naszej Pani, o złożmy Matce swej,
to Ave, które w dani Archanioł Jej przynosi”

Po latach starań, modlitw i przygotowań marzenia stają się faktem.

Maryjo, Matko Boża, zgromadziliśmy się u Twoich stóp, aby w uroczysty sposób oddać Ci hołd, wyrazić naszą wdzięczność, miłość i wielką radość. Bądź pozdrowiona, Matko Nowego Życia, która, jako jedyna, byłaś godna przyjąć pod swoje serce Jezusa, Syna Bożego.

Dziś również przygarniasz nas do swego serca, nas, swoje dzieci, które z wysokości krzyża dał Ci Twój syn.

„Tu znalazłaś swe miejsce, tu Cię kocha wierny lud,

Jesteś z nami, gdy radośnie i wspomagasz, gdy jest trud”

— tak śpiewamy w zagórskiej pieśni ku czci Matki Bożej.

Nie byłoby tej dzisiejszej uroczystości i spotkania, gdyby przed wiekami Maryja nie wybrała sobie tego miejsca, aby przez znak tej pięknej ikony udzielać ludziom darów i łask.

My też przychodzimy, jak przychodziło przed nami wiele pokoleń. Wszyscy doznawali przemożnej opieki Matki Bożej, stąd liczne wota, zapisy podziękowań za otrzymane łaski.

Już od kilkudziesięciu lat pojawiała się myśl, aby tę wdzięczność wyrazić włożeniem koron na skronie Maryi. Wiele pokoleń oczekiwało na tę chwilę. Przez prawie 10 lat trwały bezpośrednie przygo-

towania, w które włączyła się cała wspólnota parafialna, a dziś cieszymy się, że tego doczekaliśmy.

I warto było się starać i trudzić, by przeżyć ten szczególny dzień koronacji. W koronie włożonej na skronie Dziewicy z Nazaretu zawarte zostały nasze modlitwy zanoszone do Matki Bożej Zagórskiej, prace, wysiłki, ofiary, duchowe dary, szlachetne uczucia, postanowienia i zobowiązania, dobre uczynki.

„Zagórska Pani, podaj nam dłoń, bądź zawsze z nami od złego chroń, gwiazdą przewodnią w ciemności

bądź,

Matko Królowo, Ty nami rządz”.

ks. Kustosz Józef Kasiak
(fragment powitania
na uroczystości Koronacji)

Dzieci Zwiastowania

Znów
Przyszedł Jezus,
Cud uczynił,
Aniołów zrzeszył
W małe gromadki
I ze Stróżami
I z Gabrielem
Przystanął,
Patrzył z miłością
Na Dzieci Matki.

A Dzieci Matki
Pieśnią radosną,
Modlitwą serca
Koronę darów
Szczerych niosły
I różę złotą
I nadzieję,
Która jak zieleń
Przychodzi z wiosną.

I zasłuchane,
Zapatrzone
W ten cud
Swego wybrania,
Aż dusze
Mają uskrzydłone,
Przeżywszy
Akt koronowania.

Marta Osiadły
Jarosław

Wiersz dedykowany
Księdzu Proboszczowi i Parafianom
parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Zagórz

Ostatni tydzień przygotowań do Koronacji

Ostatni tydzień przed uroczystością Koronacji upłynął z jednej strony w gorączkowych przygotowaniach, ostatnich próbach, ustaleniach, z drugiej zaś w modlitewnym skupieniu rekolekcyjnych spotkań, które rozpoczął w niedzielę ks. Marian Bocho z Jarosławia.

W poniedziałek Mszy Świętej przewodniczył i Słowo Boże wygłosił ks. Piotr Buk, proboszcz z parafii Najświętszego Serca Jezusowego w Sanoku. Po Mszy Świętej udaliśmy się procesyjnie na cmentarz, by modlić się za zmarłych, dziękować naszym przodkom za ich pobożność i podzielić się z nimi radością, że oto już w niedzielę spełnią się marzenia wielu pokoleń zagórczan. Na cmentarzu odmówiliśmy różaniec, a na grobach zapaliliśmy znicze.

Procesja udaje się na zagórski cmentarz

Różaniec na Nowym Cmentarzu

We wtorek Mszę Świętą celebrował ks. Tomasz Węgrzyński z Olchowiec, a po nabożeństwie odmówiony został różaniec i odśpiewany Apel Maryjny.

Środa była dniem spowiedzi parafialnej. Wieczorem znów spotkaliśmy się na Mszy Świętej i czuwaniu prowadzonym przez młodzież. Kazanie wygłosił ks. wikary Józef Hawro (zob. s. 6.).

We czwartek do kościoła przybyły tłumnie kobiety z całej parafii, każda zaś niosła różę. Na początku nie wiedziałyśmy, po co ten kwiat. Mszę Świętą prowadził i kazanie głosił ks. Jan Smoła, Archidiecezalny Duszpasterz Róż Żywego Różańca, który po kazaniu poprosił, aby każda z kobiet podeszła i złożyła swoją różę u stóp Maryi. Nastąpił bardzo wzruszający moment, gdy wszystkie Panie podchodziły do ołtarza i układały różę w specjalnie przygotowanym wielkim wazonie, a potem u stopni ołtarza w kształt serca. Okazało się jednak, że to nie koniec. Po Mszy Świętej ks. Smoła poprosił, by Panie ponownie podeszły i wzięły przypadkowo wybraną różę, a wraz z nią wszystkie sprawy rodziny, którą ta róża reprezentuje, a następnie, by w poszczególnych domach otoczono tę nieznaną rodzinę modlitwą.

Panie składają różę u stóp ołtarza

W piątek, w uroczystość świętych Piotra i Pawła, najpierw odprawiona została Msza Święta z nauką dla wszystkich, a następnie swoją naukę mieli mężczyźni, których na końcu ks. Proboszcz każdego oddzielnie błogosławił Najświętszym Sakramentem.

W sobotę już od rana można było odczuć wyjątkową atmosferę zbliżającej się uroczystości — pięknie ustrojona miejscowość, ludzie krzątający się przy ostatnich porządkach, próby chóru, przygotowania. Wieczorem znów zebraliśmy się tłumnie na Mszy Świętej, po której w trakcie pięknego obrzędu Procesji Światła prowadzonego przez ks. Pawła Biernata, proboszcza z Jaślisk, odmówiliśmy radosne tajemnice różańca.

Dokończenie na s. 3.

Wychodząc z kościoła, wszyscy odpalali od Paschału przyniesione świece

Pomimo deszczu, który spadł wieczorem, kończyliśmy prace przy ustrojeniu naszych domów i ulic. W zapadającym zmierzchu coraz dobitniej uświadamialiśmy sobie historyczną wagę dnia koronacji.

J.K.

Ze wzniesionymi w górę świecami śpiewaliśmy „Niech się modlitwa w niebo wzbija Ave, Ave Maryja

Już na granicy Zagórz dzięki przystrojonej trasie, pielgrzymi mogli odczuć wyjątkową atmosferę zbliżającej się uroczystości

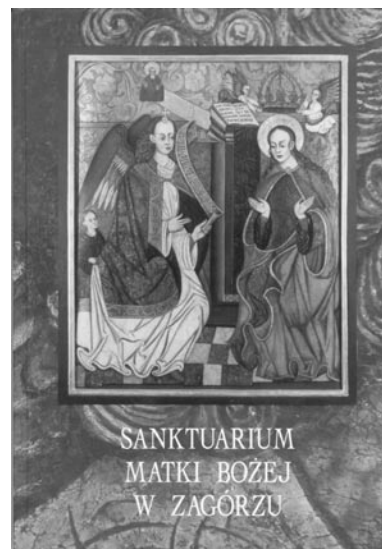
Nasze publikacje

W związku z Koronacją obrazu Matki Bożej Zagórskiej przygotowane zostały okolicznościowe publikacje.

► Przeznaczona przede wszystkim dla pielgrzymów, związana bezpo-

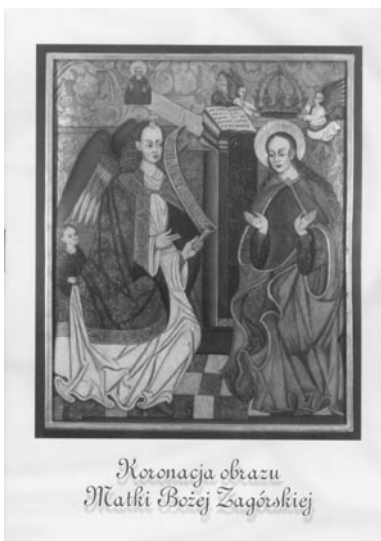
średnio z Mszą Świętą Koronacyjną książeczka, w której, oprócz przebiegu uroczystości, znalazła się także krótka historia kościoła i obrazu Zwiastowania NMP oraz wyjaśnienie teologiczne tytułu Matki Bożej.

► Obszerna (288 stron) popularnonaukowa publikacja *Sanktuarium Matki Bożej w Zagórz*, praca zbiorowa kilku autorów, w której omówione zostały: historia parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Zagórz, dzieje kościoła i klasztoru, kult, historia i ikonografia zagórskiego obrazu Zwiastowania NMP, teologiczne podstawy kultu maryjnego i wyjaśnienie tytułu Matka Nowego Życia oraz wprowadzenie w znaczenie obrzędu Koronacji. Wśród autorów tej bogato ilustrowanej, opatrzonej aneksem książki znaleźli się m.in. prof. dr hab. Wojciech Kurpik, konserwator zabytków

i historyk sztuki, którego dziełem jest renowacja zagórskiego obrazu, ks. dr Wacław Siwak, mariolog, ks. dr Piotr Kandefer i ks. mgr Wacław Partyka, wikariusz generalny Archidiecezji Przemyskiej.

Dużą publikację, podobnie jak pamiątkowe obrazki można jeszcze nabyć.

Koronacja Matki Nowego Życia

1 lipca 2007 roku świętowaliśmy w Zagórzcu wielką uroczystość — Koronację obrazu Matki Bożej Zagórskiej — Matki Nowego Życia. Wiele pokoleń marzyło o tym wspaniałym dniu, a my dostąpiliśmy tego zaszczytu, że mogliśmy go przeżywać. Przygotowywaliśmy się do uroczystości Koronacyjnych długo i starannie, zarówno pod względem duchowym, jak i materialnym. Wielokrotnie na łamach „Verbum” pisaliśmy o darach duchowych, kolejnych dniach nowenny miesiący, o postanowieniach, pracach organizacyjnych, zaangażowaniu parafian. Wszystkie te prace znalazły swoją kulminację właśnie w niedzielne przedpołudnie 1 lipca.

Ostatni tydzień przed koronacją przeżywaliśmy rekolekcje parafialne, codziennie zbierając się w kościele na nabożeństwach i naukach rekolekcyjnych (szerzej zob. s. 2.), które zamknęła piękna Procesja Światła w sobotę, 30 czerwca.

Niedziela przywitała nas słońcem, już od rana na placu przy kościele zbierali się pielgrzymi, na parking zajeżdżały kolejne autobusy, przywożące członków Róż Różańcowych, przybywających na doroczną pielgrzymkę. Grupa osób uczestniczyła już w porannej Mszy Świętej o godzinie 7.30, a o 9.00 rozpoczęło się spotkanie Róż, które prowadził ks. Jan Smoła, proboszcz z Ustianowej, archidiecezjalny duszpasterz Róż Żywego Różańca. Następnie pielgrzymi i zaproszeni goście, którzy coraz szczerzej zapełniali plac, mogli wysłuchać pięknego programu artystycznego przygotowanego przez uczniów Gimnazjum i Szkoły Podstawowej Nr 1 pod kierownictwem p. Ewy Bryły-Czech. W przerwach pieśni maryjne wykonywał świetnie przygotowany chór żeński, złożony z połączonych sił szkoły i chóru szkolnego, a prowadzony przez p. Grażynę Chomiszczak. Dziewczeta pięknie śpiewały także podczas samej Mszy Świętej koronacyjnej.

Przed rozpoczęciem głównej uroczystości o historii i znaczeniu obrazu Zwiastowania NMP z zagórskiego kościoła opowiadał ks. Wacław Partyka, wikariusz generalny Archidiecezji Przemyskiej.

Na placu przy kościele pw. Wniebowzięcia NMP zgromadzi-

ło się około 12 tysięcy osób oczekujących na to niezwykle wydarzenie. Gdy obraz Matki Bożej procesyjnie wnoszony był na ołtarz polowy, wszyscy ze wzruszeniem wpatrywaliśmy się w ten przepiękny wizerunek Zwiastowania NMP. Obraz w specjalnie przygotowanej ramie — feretronie nieśli: p. Zbigniew Krzywdzik, p. Jan Mogilany, p. Andrzej Sitek, p. Janusz Tympalski; w asyście szły: p. Halina Adamkiewicz, p. Krystyna Hoffman, p. Halina Kucharska, p. Agnieszka Podkalicka oraz dzieci: Paulinka Stojak i Janek Zając. Korony nieśli: p. Ewa Rodkiewicz i p. Emil Chudio.

W podniosłym nastroju rozpoczęła się Msza Święta koncelebrowana, której przewodniczył ks. Arcybiskup Metropolita Józef Michalik. Ponad 100 księży ubranych w jednakowe ornaty stopniowo wchodziło po stopniach na pięknie ustrojony kwiatami ołtarz, uwagę zwracały mitry biskupów i infultów. Rozpoczęła się uroczystość.

Ksiądz Arcybiskupa i zgromadzonych gości powitały dzieci — Julita Baraniewicz i Gracjan Radziszewski, a następnie przedstawiciele wspólnoty parafialnej — Joanna Kułakowska-Lis i Janusz Cynk oraz ks. proboszcz Józef Kasiak.

Po homilii wygłoszonej przez ks. Arcybiskupa Józefa Michalika nastąpił kulminacyjny moment uroczystości — poświęcenie i nałożenie złotej korony na wizerunek Matki Bożej oraz mandroli na postać Dzieciątka Jezus. Następnie w imieniu własnym i parafian ks. Kustosz

Sanktuarium Józef Kasiak wygłosił ślubowanie, a hołd Matce Nowego Życia — jako reprezentanci wspólnoty parafialnej — złożyli członkowie rodziny Latusków. Dwie korony (złota i pozłacana) oraz mandrola to dzieło państwa Ewy i Tadeusza Sońskich z Rzeszowa.

Dopełnieniem tego symbolicznego obrzędu było ofiarowanie Matce Bożej Złotej Róży, która przez rok pozostanie w zagórskim sanktuarium — o znaczeniu tego symbolu pisaliśmy w poprzednim numerze „Verbum”.

Jako dary ołtarza złożono m.in.: Księgę Darów Duchowych, Księgę Łask i Cudów, Księgę Darów Materialnych, puszkę i kielich z pateną — dar Róż Różańcowych, 3 ampułki, 4 pateny — dar dzieci i młodzieży ze Szkoły Podstawowej i Gimnazjum Nr 1 w Zagórzcu, dzwonki liturgiczne, gong — dar Samorządu Miasta i Gminy Zagórz, haftowaną kapę, chleb i wino oraz kwiaty. Dary nieśli: s. Mieczysława Koczera, p. Halina Adamkiewicz, p. Bożena Bartkowska, p. Józefa Krawczyk, p. Kazimiera Rajchel, p. Dorota Seniuta, p. Maria Seńcio, p. Romana Zimny, p. Adam Malec, p. Franciszek Żyła, Tomasz Kiełtyka, Matylda Siembab i Piotr Jaroszczak.

Nikt nie policzy modlitw, obietnic i hołdów złożonych w tym dniu u stóp Matki Bożej Zagórskiej.

Wzruszeni parafialnie, pielgrzymi i goście uczestniczyli dalej w Liturgii Eucharystycznej. Prawie osiem tysięcy osób przystąpiło w tym dniu do Komunii Świętej.

Dokończenie na s. 5.

Dokończenie ze s. 4.

Po zakończeniu Mszy Świętej, podziękowaniach i błogosławieństwie przedstawiciele młodzieży — Adam Cyran i Aleksandra Woźniczyszyn dziękowali za koronację i ślubowali wierność Matce Nowego Życia i to właśnie młodzież przejęła na zakończenie obraz. Procesja z wizerunkiem Matki Bożej Zagórskiej obeszła cały plac. Każdy chciał być jak najbliżej ukoronowanego obrazu. Z pewnym żalem, że te wspaniałe chwile mamy już za sobą, powoli opuszczaliśmy plac.

Wnoszenie obrazu Matki Bożej Zagórskiej na ołtarz

Na uroczystość przybyli księża biskupi: ks. Arcybiskup Metropolita Przemyski, Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski Józef Michalik, ks. Biskup Kazimierz Górny, ordynariusz Diecezji Rzeszowskiej, ks. Biskup Mariusz Leszczyński z Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej, ks. Biskup Adam Szal i ks. Biskup Marian Rojek — biskupi pomocniczy z Archidiecezji Przemyskiej; księża infułaci: ks. Adam Drwięga z Wrocławia, ks. Stanisław Zygarowicz z Przemysła i ks. Julian Pudło z Brzozowa.

List do księdza Kustosza przesłał ks. Kardynał Metropolita Krakowski Stanisław Dziwisz.

List wystosował również Biskup Kościoła Prawosławnego rezydujący w Sanoku, ks. Adam Dubec,

a wspólnotę prawosławną reprezentował na uroczystości ks. Julian Felenczak.

Ponadto w uroczystości uczestniczyło ponad 100 duchownych, ojcowie karmelici, jezuici, bernardyni, oblaci i franciszkanie. Przybyła Matka Prowincjalna Zakonu Sióstr Służebniczek Starowiejskich NMP Zdzisława Uryć, a także liczna grupa sióstr tego zgromadzenia, w tym siostry, które pracowały w Zagórz, jak również siostry z innych zgromadzeń. Przyjechali przedstawiciele władz świeckich — posłowie na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej:

Stanisław Zajac i Marian Daszyk, przedstawiciele władz wojewódzkich, powiatowych i samorządowych — m.in. Marszałek Sejmiku Wojewódzkiego Bogdan Rzońca, starosta sanocki Wacław Krawczyk, a także wielu innych zaproszonych gości.

Cała uroczystość przebiegała bardzo sprawnie, wspaniałe spisały się służby porządkowe, medyczne i grupy wolontariuszy. Pielgrzymi szczególnie chwalili możliwość skorzystania z roznoszonej po placu wody.

1 lipca 2007 roku pozostanie jednym z najważniejszych dni w historii Zagórza.

Wszystkim, którzy zaangażowali się w przygotowanie tej wielkiej Uroczystości składamy serdeczne Bóg zapłać!

J.K.

To był niezwykły czas...

To był niezwykły czas, czas nowenny, rekolekcji i Koronacji Matki Najświętszej w naszym zagórskim wizerunku. Czas modlitwy i czas przygotowań, czas wielkich przeżyć i wzruszeń, które ścisnęły gardło i napełniały oczy łzami. Jak bardzo jesteśmy szczęśliwi, że właśnie nam dane go było przeżywać, że modlitwy o koronację zanoszone od wieków zostały wysłuchane, że właśnie my mogliśmy uczestniczyć w tej niepowtarzalnej chwili.

Uroczystość ta „uskrzydliła” nas i niejako nobilitowała.

To wydarzenie ma jeszcze inny wymiar. Okazało się, że potrafimy się zjednoczyć i potrafimy działać. Większość parafian starała się bezpośrednio zaangażować w przygotowania. Jest to ogromna zasługa Księdza Proboszcza, który swoim przykładem porwał wszystkich do działania, który od świtu do późnego wieczora pracował, doglądał nawet najdrobniejszych rzeczy, załatwiał wszystkie potrzebne sprawy, w przede wszystkim modlił się i za to, pełni wdzięczności składamy serdeczne „Bóg zapłać!”. Matko Boża Zagórska, ochraniaj Go skrzydłem Swego Boskiego Posłańca i wypraszać potrzebne łaski.

Pani Marta Osiadły z Jarosławia, autorka wiersza zamieszczonego na pierwszej stronie „Verbum”, napisała w liście: „Niech w Waszej Parafii dzieją się rzeczy wielkie i święte”. Pozostaje tylko modlić się, by jej życzenia rzeczywiście się spełniły.

T.K.

Dom Matki

Powiedziano o Jasnej Górze, że jest Domem Matki. Tak można powiedzieć o każdym sanktuarium, również o tym zagórskim — Dom Matki. Bo tu w szczególności jest obecna Maryja, Matka Jezusa, Syna Bożego i nasza Matka. Ona tu oczekuje na swoje dzieci. Na ciebie i na mnie...

Ten dom jest sercem naszego miasta i parafii. Tu jest Matka. Zanurzamy się tu w atmosferę Domu Maryi z Nazaretu, gdzie był Anioł, zwiastujący najradośniejszą nowinę, że będzie Matką Syna Bożego. Zanurzamy się w atmosferę rozmodlenia i tęsknoty.

Dom Maryi, ubogi i prosty, a jednak największy skarb Nazaretu. Tam wzrastał w latach i w mądrości, w łasce u Boga i ludzi Jezus. Tam Święta Rodzina pracowała, modliła się i obdarowywała się wzajemną miłością. O Nazaretański Domu!

*Matko Boża z Nazaretu,
W szarym trudzie zanurzona.
Każde dziecko polskiej ziemi
W swe matczyne weź ramiona.*

Drugi Dom Matki to Wieczernik, gdzie Jej Syn dał Apostołom Chleb, Ciało swoje, z Niej wzięte. Apostołowie trwali tam razem z Maryją, Matką Jezusa, na modlitwie, aż zostali, zgodnie z obietnicą, napełnieni mocą z wysoka, Duchem Świętym.

*Matko Boża z Wieczernika,
W Duchu Świętym rozmodlona,
Spraw niech w Polsce zło zanika
I przemiana się dokona.*

A z Wieczernika rozeszli się Apostołowie — pierwszy Kościół — i od tego momentu zaczęły powstawać nowe domy Matki, tam, gdzie Ona przebywa. Ileż jest ich na całej ziemi? Ileż na polskiej ziemi? Częstochowa i inne. I tu w Zagórze. Dom Matki...

Więc przychodzimy do tej świątyni, jak do domu naszej Matki. Jakże piękny jest Ten Dom Matki, naszej Matki. Bogato przystrójony ołtarz, ozdobiony złożeniami, wotami, kwiatami przynoszonymi przez nas. Kwiatami — wyrazem naszej miłości.

Podoba Ci się Twój Dom Matko?

Jak się czujesz Mamo w tym Domu?

Wiem, nie musisz mówić, smucisz się Twymi dziećmi, które o Tobie zapomniały. Nie odwiedzają Cię. Nie piszą do Ciebie listów na sobotnią nowennę. Nie dzwonią, nie pukają do Ciebie. Tęsknisz za nimi. Myślisz o nich. Czekasz na nich.

Atmosfera tego Domu niech przenosi się do domów naszej parafii. Czyż to nie będą wspaniałe owoce

koronacji cudownego Obrazu Matki Bożej Zagórskiej — Matki Nowego Życia?

Matka Nowego Życia chce nam ukazać, że prawdziwie jest tu obecna i nieustannie wspomaga swoje dzieci. Potrzeba tylko głębokiej wiary i ufności, iż Ona może nam pomóc, może zaradzić naszym potrzebom.

Zakończmy nasze rozważanie słowami modlitwy: Matko Nowego Życia odnawiaj nasze życie, odnawiaj nasze domy rodzinne.

My zaś nie przestawajmy błagać naszą Matkę w tych sprawach, z którymi sami nie dajemy sobie rady. Wszak nigdy nie słyszano, aby opuściła tego, kto się do Niej ucieka, kto Jej pomocy przyzywa. Z tą ufnością i my przychodzimy do naszej Matki i Królowej.

*Prowadź nas Matko na trudy dnia,
Na ciężką pracę, co ciągle trwa.
Aż się odezwie ostatni dzwon,
Prowadź nas wtedy przed Boga tron.*

ks. Józef Hawro

(fragment kazania wygłoszonego we środę, podczas rekolekcji)

Dzień Koronacji

Gdy przed wiekami wśród gór
Spiżowy odezwał się dzwon,
Przeczysta Panna Maryja
W Zagórze obrała tron.

I zamieszkała wśród ludu,
By do niej uciekać się mógł
By wszelkie bóle i troski
U świętych Jej składał stóp.

A dzisiaj jak przed wiekami,
Radośnie bije tu dzwon,
I Koronację Zagórskiej Pani
Wszystkim ogłasza on!

Więc spieszmy na odgłos dzwonu
Nieść uwielbienie i cześć,
Królowej Nieba i Ziemi
Zanucić radosną pieśń.

Niech pieśń ta z serc się wyrывa,
I płynie do niebios bram,
Do Ciebie Matko i Twego Syna,
Gdzie w wieków kres, królujesz nam.

Emilia Kawecka

Podziękowania

1 lipca 2007 roku przeżyliśmy wspaniałą uroczystość Koronacji obrazu Matki Bożej Zagórskiej. Było to możliwe dzięki modlitwom, duchowemu wsparciu, pracy i zaangażowaniu wielu osób. Korzystając z okazji chciałbym im wszystkim jeszcze raz podziękować, a ponieważ jest to naprawdę spora grupa osób, nie ma możliwości by wymienić wszystkie nazwiska, tym bardziej, że niektórzy wręcz nie ujawniali się ze swoim udziałem w przygotowaniach. Nikogo zaś nie chciałbym pominąć.

Na wstępie pragnę jeszcze raz podziękować ks. Arcybiskupowi Metropolicie Przemyskiemu Józefowi Michalikowi za wyrażenie zgody na Koronację i za samo dokonanie tego podniosłego aktu.

Dziękuję Księżom Biskupom i Infułatom, przedstawicielom władz świeckich, duchowieństwu, wszystkim zaproszonym gościom, którzy chcieli być z nami w tym wyjątkowym dniu. Księdzu Kardynałowi Metropolicie Krakowskiemu Stanisławowi Dziwiszowi oraz księdzu Biskupowi Adamowi Dubcowi, Ordynariuszowi Diecezji Prawosławnej, dziękuję za skierowane do nas z okazji Koronacji listy.

Dziękuję także księżom, diakonom i klerykom, którzy aktywnie pomagali we właściwym przeprowadzeniu całej uroczystości.

Dziękuję ks. Wikariuszowi i Siostram pracującym w naszej parafii za zaangażowanie w przygotowanie uroczystości.

Dziękuję za pracę i zaangażowanie całemu Komitetowi Organizacyjnemu.

Dziękuję wszystkim, którzy przez modlitwę wspierali duchowo całe dzieło przygotowań do Koronacji.

Dziękuję wszystkim, którzy złożyli dary na korony dla Matki Bożej — jest to obecnie ponad 400 osób.

Dziękuję tym, którzy prowadzili Księgę Darów duchowych i materialnych.

Dziękuję wszystkim osobom, które pracowały przy budowie ołtarza, przygotowaniu, porządkowaniu i koszeniu placu, przy porządkowaniu otoczenia kościoła i plebanii, przy odnowieniu i pomalowaniu dzwonnicy, wykończeniu daszków nad drzwiami kościoła, przy wykonaniu ławek i podwyższeń dla chóru i orkiestry.

Dziękuję wszystkim, którzy przygotowywali i rozmieszczali dekoracje, wyhodowali kwiaty do przyozdobienia ołtarza i kościoła oraz pomagali przy ich ustrojeniu.

Dziękuję za przygotowanie i obsługę nagłośnienia.

Dziękuję za przygotowanie części artystycznej i oprawy muzycznej uroczystości; dziękuję chórowi i orkiestrze.

Dziękuję lekarzom, pielęgniarkom i sanitariuszom za zabezpieczenie opieki medycznej.

Dziękuję za pomoc wolontariuszy i za ufundowanie wody do picia dla pielgrzymów.

Dziękuję służbom porządkowym — policji, straży pożarnej i Służbie Ochrony Kolei.

Dziękuję za ofiary złożone na dary ołtarza — monstrancję, puszkę, pateny, kapę, gong.

Dziękuję za przygotowanie okolicznościowych publikacji — książek, obrazków i reprodukcji oraz za pomoc finansową w ich wydaniu.

Dziękuję za przygotowanie, wypisanie i pomoc w rozsyłaniu zaproszeń na Koronację.

Dziękuję za zaangażowanie w sprzedaż pamiątkowych publikacji.

Dziękuję wszystkim, którzy pomogli w przygotowaniu poczęstunku dla gości, ofiarowali wędliny, pieczywo i słodycze.

Dziękuję wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób pomogli w przygotowaniach do uroczystości i wspierali duchowo nasze wysiłki.

ks. Proboszcz Józef Kasiak

Pielgrzymka do Ziemi Świętej Śladami Jezusa i Mojżesza

Wyprawa do Ziemi Świętej, to więcej aniżeli zwiedzanie. Ziemia Święta umożliwia szczególne pielgrzymowanie do korzeni naszej chrześcijańskiej tożsamości. Ta ziemia została w wyjątkowy sposób wybrana i uświęcona przez Boga, który urzeczywistnił tu misterną i wspaniałą historię Zbawienia człowieka i Świata.

Uczestniczenie w pielgrzymce do Ziemi Świętej zawsze było moim wielkim marzeniem, które udało mi się zrealizować w tym roku. 11 lutego 2007 roku wylądowałam z grupą pielgrzymów na lotnisku w Tel-Awivie w Izraelu. Od tej chwili, wyruszając autokarem z lotniska, wędrowaliśmy śladami Jezusa. Jadąc do Nazaretu, po drodze zwiedzamy w Hajfie, na Górze Karmel, sanktuarium Eliasza i Matki Bożej. W drugim dniu z małą grupą wyruszam pieszo na Górę Tabor (Przemienienia). Tam uczestniczymy we Mszy Świętej. Następnie przyjeżdżamy do Tabgha — miejsca rozmnożenia chleba. Dalszy etap to rejs statkiem po Jeziorze Galilejskim, wysłuchujemy Ewangelii wg św. Mateusza, czytanej przez księdza prowadzącego pielgrzymów, śpiewamy *Barkę* i inne pieśni religijne. Warto wspomnieć, że w jeziorze żyje dwadzieścia dwa gatunki ryb, podobnie jak w czasach Jezusa.

Następne miejsce to Kafarnaum, gdzie znajduje się dom św. Piotra, w którym przebywał Jezus. W Kafarnaum mieszkali Jego uczniowie — rybacy Piotr i Andrzej. Nad rzeką Jordan odnawiamy przyrzeczenie Chrztu Świętego.

Trzeci dzień to Nazaret, który przypomina o radosnym Zwiastowaniu Maryi, że stanie się Matką Syna Bożego. Rano nawiedzamy Grotę Zwiastowania w Bazylice Nazaretańskiej, gdzie uczestniczymy we Mszy Świętej. Nabożeństwo w tym miejscu miało dla mnie szczególny charakter — tu przecież „Archanioł zwiastował Pannie Maryi i poczęła z Ducha Świętego”. Moje myśli biegły do naszego zagórskiego kościoła i cudownego obrazu, który oczekiwał na korony. Moje wzruszenie i radość jest nie do opisania, że mogłam być w tak szczególnym miejscu, dosłownie dotknąć go.

Nazaret, Bazylika Zwiastowania

W tym dniu w Nazarecie zwiedzamy jeszcze kościół św. Józefa i Muzeum Franciszkańskie. Następnie jedziemy do Kany Galilejskiej, do kościoła Pierwszego Cudu Pana Jezusa. Wśród pielgrzymów były małżeństwa, które odnowiły przyrzeczenia małżeńskie.

W programie mamy też najstarsze miasto na Ziemi — Jerycho. Przejeżdżamy przez Pustynię Judzką, zatrzymujemy się na chwilę przed Górą Kuszenia; do jej zbocza uczepione są jak gniazda cele prawosławnego klasztoru greckiego. Docieramy do Jerycha. Zatrzymujemy się i zwiedzamy miasto.

W kolejnym dniu pielgrzymki jedziemy do Betlejem znajdującego się na terytoriach palestyńskich, zatrzymujemy się w hotelu i wyruszamy do Bazyliki Narodzenia. Po Mszy Świętej odwiedzamy miejsce

Betlejem — Grota Narodzenia Chrystusa

Dokończenie na s. 9.

Narodzenia Jezusa. Pielgrzymi modlą się w skupieniu — nie ma pośpiechu i tłoku, gdyż akuratnie nie było dużo grup zwiedzających. Po opuszczeniu Bazyliki Narodzenia docieramy do Pola Pasterzy, gdzie aniołowie objawili się pasterzom.

Następny etap naszej pielgrzymki to Jerozolima — święte miasto chrześcijan, wyznawców judaizmu i muzułmanów. Jerozolima dla chrześcijanina to w pierwszym rzędzie Bazylika Grobu Pańskiego,

Panorama Jerozolimy

która obejmuje Kalwarię i grób, gdzie dokonało się Zmartwychwstanie. Pomiędzy Grobem a Kalwarią znajduje się Kamień Namaszczenia, otoczony szczególną czcią zwłaszcza przez prawosławnych.

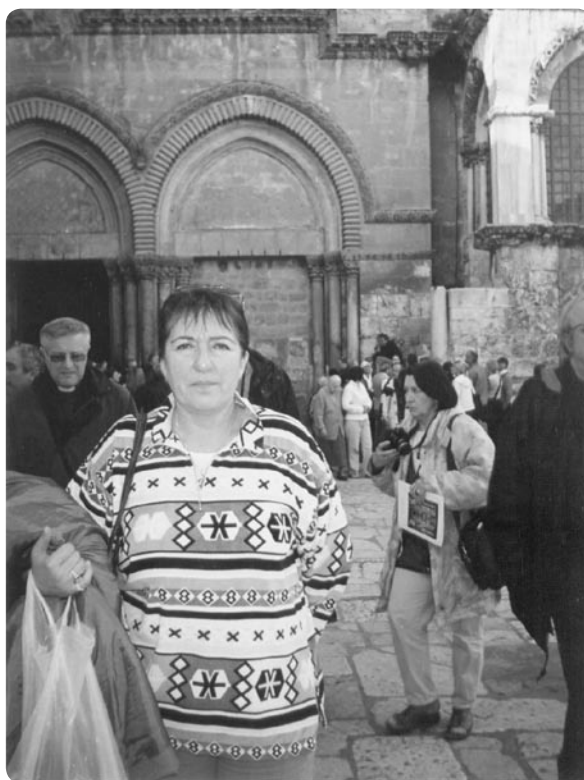
Jesteśmy w Wieczerniku, miejscu ustanowienia Eucharystii i Sakramentu kapłaństwa, w Grocie Dawida — franciszkańskiej kaplicy przy Wieczerniku, w kościele św. Piotra (stoi wg tradycji w miejscu, gdzie trzy razy piał pamiętny kogut), na Górze Oliwnej, wznoszącej się 100 metrów nad miastem, w kościele Ojciec Nasz, w kościele „Dominum Flevit” (Pan zapłakał), w Getsemani (Ogród oliwny), w Bazylice Agonii, w miejscu, gdzie Jezus i uczniowie często się gromadzili. Nawiedzamy Grób Maryi, Kaplicę Biczowania i Włożenia Krzyża. Uczestniczymy w Drodze Krzyżowej na jerozolimskiej Via Dolorosa, którą kończymy w Bazylice Grobu Pańskiego.

Będąc w Jerozolimie, nie sposób nie podejść pod Ścianę Płaczu, my też tam się udaliśmy, by w strugach ulewnego deszczu modlić się i składać nasze prośby na karteczkach wetkniętych w szczeliny muru. Odwiedziliśmy też Yad Vaschem — Muzeum Martyrologii Żydowskiej.

Pielgrzymujemy do Betanii — to wioska, w której mieszkali przyjaciele Jezusa — Marta, Maria i Łazarz. Na miejscowym cmentarzu Jezus wskrzesił Łazarza. Byliśmy też na Górze Neba — w miejscu śmierci Mojżesza, potem pojechaliśmy do Madaby — prawosławnego kościoła św. Jerzego, w którym znajduje się słynna mozaikowa mapa Ziemi Świętej z VI wieku — to już terytorium Jordanii. W ostatnim dniu pielgrzymki modlimy się w sanktuarium Nawiedzenia św. Elżbiety i Narodzenia św. Jana Chrzciciela, które znajduje się w El Karem. Są to odległe przedmieścia Jerozolimy.

Pielgrzymując w ciągu kilku dni przez tereny Palestyny, Izraela i Jordanii, na których rozegrały się przełomowe wydarzenia zbawczej historii Świata doświadczamy skrócenia perspektywy czasowej. Ja mogłam przeżyć odnowienie chrztu w rzece Jordan, wchodzić po schodach, które pamiętają stopy Chrystusa, być w miejscach Zwiastowania, Narodzenia, w miejscach życia, śmierci i Zmartwychwstania. Wędrówka śladami Jezusa po Ziemi Świętej pozwala odebrać się od zgiełku teraźniejszości.

Barbara Hamerska

Autorka przed Bazyliką Kalwarii i Bożego Grobu

Warto zobaczyć

Jest lato, czas wakacji i urlopów. Warto wybrać się na jednodniową wycieczkę do Baranowa Sandomierskiego i Sandomierza. Jako zachętę dedykuję czytelnikom tych kilka wrażeń z takiej właśnie wyprawy, jaką odbyłam z grupą nauczycieli emerytów 23 maja.

Baranów Sandomierski urzekam pięknem po odrestaurowaniu.

Krużganki w zamku w Baranowie

Odwiedzałam to miejsce wielokrotnie, ale nigdy nie był tak piękny. Z racji wspaniałego wystroju i krużganków pałac nazywany jest „Małym Wawelem” i powszech-

Baranów, ogród francuski

nie uznawany za jeden z najcenniejszych zabytków architektury w Polsce. Właścicielami zamku byli Lubomirscy, Małachowscy, Potoccy i Krasiecy. Zamek otoczony jest parkiem z alejami lipowymi i ciekawymi okazami drzew — np. tulipanowcami, które właśnie kwitły.

Po drodze do Sandomierza zatrzymaliśmy się w Koprzywnicy w zespole pocysterskim z kościołem pw. NMP, pochodzącym z XII wieku. Niestety, nie udało nam się dokładnie zwiedzić kościoła, ponieważ trwały tam prace remontowe.

Sandomierz to jeden z najstarszych i ważniejszych ośrodków historycznych w Polsce. Znajduje się tu ponad 120 zabytków architektury, a założenia urbanistyczne pochodzą z czasów Kazimierza Wielkiego. Zachwycaliśmy się pięknie odnowionym rynkiem z ratuszem, bazyliką katedralną, kościołem św. Jakuba, należącym do zespołu klasztoru Dominikanów, a będącym jedną z najstarszych budowli ceglanych w Polsce. Świątynia, wznoszona była od 1226 roku do początków XIV wieku. Wewnątrz

Matka Boża Różańcowa z kościoła pw. św. Jakuba w Sandomierzu

Wizerunek Matki Bożej w sandomierskiej katedrze

uwagę zwraca piękny obraz Matki Bożej Różańcowej. Ołtarz i żyrandole są dziełem zmarłego niedawno prof. Wiktora Zina.

Naprawdę warto wykorzystać chwilę wolnego czasu, by zamiast siedzieć przed telewizorem wyruszyć na wycieczkę śladami naszej historii i tradycji.

T.K.

Kapliczki, figury i krzyże

Gdy wędrujemy naszymi wakacyjnymi szlakami, niemal wszędzie napotykamy kapliczki, przydrożne krzyże i świątki.

Tradycja wznoszenia kapliczek, figur i krzyży przydrożnych sięga na naszych ziemiach początków chrześcijaństwa. W miejsce usuwanych pogańskich świątyń nasi przodkowie stawiali krzyż — symbol zwycięstwa nowego nad starym, znak, który nie pozwalał odrodzić się pokonanym złym mocom. Znacznie później przyjął się zwyczaj wno-

szenia symboli religijnych z okazji ważnych wydarzeń państwowych (zwycięstw, rocznic, itp.), kościelnych, społecznych, a nawet prywatnych przez mieszkańców lokalnych społeczności. Czasami kapliczki stawiano jako wyraz dziękczynienia — np. za zatrzymanie zarazy — takimi symbolami są kolumny wotywnie, które można zobaczyć na Śląsku. Stawały się symbolem indywidualnego podziękowania — np. za przywrócenie zdrowia, szczęśliwy

Dokończenie na s. 11.

powrót z wojny, uratowanie życia. Niekiedy kapliczka była formą zadośćuczynienia za winy i aktem pokuty, albo też znakiem szczególnej czci, jaką w danej okolicy darzono konkretnego świętego. Krzyże i kapliczki stawiano też w miejscach niebezpiecznych, gdzie, według wierzeń, „zły” miał większy dostęp do człowieka — np. na rozstajach dróg.

Krzyże, figury i kapliczki pojawiały się też bardzo wcześniej na cmentarzach. Renesans tej „małej architektury” przypadał na okres walki z reformacją w XVII wieku. Na przekór protestantom, którzy głosili, że jedynym miejscem oddawania czci Panu jest świątynia, katolicy, czcząc świętych patronów, wychodzili z religijnymi praktykami poza mury kościołów.

Wznoszenie kapliczek, kaplic, figur i krzyży przydrożnych przybrało masowy charakter zwłaszcza w XVIII i XIX wieku, w okresie upadku Polski i walk o niepodległość, dokumentując nierozzerwalność pojęć Bóg i Ojczyzna. Nic dziwnego zatem, że zaborcy niszczyli te obiekty kultu — np. generał-gubernator Litwy Murawiew wydał 8 czerwca 1863 roku dekret, zakazujący naprawiania starych krzyży i wznoszenia nowych poza murami kościołów i cmentarzy. Praktyki te kontynuowali wrogowie Polski i Kościoła również w XX wieku — w 1941 roku w Sieradzu i okolicy hitlerowcy zniszczyli wszystkie krzyże przydrożne, „czcząc” w ten sposób urodziny Hitlera. Również komunistyczne władze PRL dopuszczały się aktów o podobnych charakterze, choć nie na taką skalę.

Po tym historycznym wstępie wróćmy do czasów nam współczesnych. Wszystkie wspomniane obiekty kultu, zarówno te zabytkowe, jak i nowo wzniesione, są naszym dziedzictwem religijnym, narodowym i kulturowym. Na terenie naszej parafii doliczyliśmy się około trzydziestu kapliczek, figur i krzyży, które wznosili nasi przodkowie, jako świadectwo swej pobożności. Warto otoczyć je opieką, niech rozbrzmiewają modlitwą i pieśnią i tę właśnie tradycję przekazmy następnym pokoleniom.

A oto wykaz kapliczek i krzyży stojących na terenie naszej miejscowości:

- Krzyż misyjny z 1950 roku ustawiony obok bocznego wejścia do kościoła
- Nowa figura Matki Bożej na starym cmentarzu, w miejscu, gdzie przy dawnym domu grabarza stała figura św. Jana Nepomucena — patrona tonących, przepraw i mostów.
- Figura Matki Bożej umieszczona przy cmentarzu na wzniesieniu uporządkowanym po pracach drogowych w 2001 roku.
- Pamiątkowy Krzyż Powstańczy z 1918 roku.
- Kapliczka przy ulicy Piłsudskiego, pochodząca prawdopodobnie z XIX wieku. Kiedyś znajdowała się w niej rzeźba *Biczowanie Chrystusa*, dziś jest tam obraz Matki Bożej.

• Kapliczka z figurą Matki Bożej przed budynkiem Szkoły Podstawowej i Gimnazjum nr 1, zbudowana przed 80 laty, w miejscu poprzedniej, drewnianej.

• „Krzyż pańszczyźniany” na parceli przy przejeździe kolejowym, postawiony przez grekokatolików w 1848 roku.

• Krzyż Jubileuszowy upamiętniający 1000-lecie chrztu Rusi Kijowskiej, ustawiony w 1988 roku na terenie przylegającym do dawnej cerkwi grekokatolickiej, obecnie prawosławnej.

• Krzyż Jubileuszowy wzniesiony w 2000 roku na wzgórzu nad miejscowością (administracyjnie na terenie parafii pw. św. Józefa Robotnika w Nowym Zagórz), ustawiony w miejsce krzyża zniszczonego w czasie drugiej wojny światowej, a pochodzącego z roku 1900.

• Figura św. Ojca Pio — patrona chorych, przed Ośrodkiem Zdrowia

• Dziewiętnastowieczna piętrowa kapliczka na skrzyżowaniu drogi głównej z drogą do Zasławia.

• Kapliczka w centrum Zasławia

• Kapliczka przy dawnym dworze Sulimirskich w Zasławiu.

• Kapliczka skrzynkowa na drzewie naprzeciw cegielni, ufundowana w latach 80. XX wieku przez Michała Pałasa z Olszanicy, jako votum dziękczynne za uratowanie z egzekucji więźniów w 1944 roku w lesie na Hanusiskach.

• Krzyż na Hanusiskach, postawiony w 2005 roku staraniem ks. proboszcza Józefa Kasiaka, upamiętniający rozstrzelanych tu w 1944 roku więźniów.

• Figura Matki Boskiej z Dzieciątkiem Jezus — Matki Boskiej Szkaplerznej z Góry Karmel w ruinach klasztoru Karmelitów.

• Figura Matki Boskiej na dziedzińcu Domu Opieki im. św. Brata Alberta.

• Kapliczka w dzielnicy Wielopole przy ulicy Batorego.

• Nowa kapliczka na Suszku w dzielnicy Wielopole (ulica Batorego 96), wzniesiona w miejscu dawnej, dziewiętnastowiecznej.

• Kapliczka przed dworkiem w Wielopolu, pochodząca z drugiej połowy XIX wieku; do lat 80. XX wieku z figurą Chrystusa Frasobliwego. Legenda głosi, że fundator, stawiając ją, chciał odkupić grzech krzywo-przysięstwa. Od 20 lat znajduje się w niej figura Matki Boskiej.

• Krzyż na cmentarzu w Wielopolu z początku lat 90. XX wieku.

• Krzyż przydrożny w Górnym Wielopolu.

• Krzyż przydrożny w Dolnym Wielopolu.

• Krzyż przy ulicy Batorego, wzniesiony w 2006 roku, w miejscu zniszczonego, pochodzącego z XIX wieku, a będącego votum dziękczynnym za uratowanie od choroby w czasie epidemii cholery.

• Kapliczka przy ulicy Batorego 32.

Dokończenie ze s. 11.

Wyruszając na niedzielny spacer zatrzymajmy się na chwilę przy tych kapliczkach, będących świadectwem wiary i pobożności naszych przodków.

Jerzy Tarnawski

↩ Kapliczka przy Szkole nr 1 w Zagórze

↑ Kapliczka przy skrzyżowaniu drogi prowadzącej do Zasławia

↪ Kapliczka przy dawnym dworze Sulimirskich w Zasławiu

⇒ Kapliczka na Wielopolu, przy ulicy Batorego

Aktualności parafialne

✦ Są jeszcze do nabycia książki *Sanktuarium Matki Bożej Zagórskiej* oraz pamiątkowe obrazki i reprodukcje.

✦ **25 lipca** — wspomnienie św. Krzysztofa, patrona kierowców; tradycyjne poświęcenie pojazdów w przyszłą niedzielę (29 lipca) po każdej Mszy Świętej.

✦ **26 lipca** — w dzień wspomnienia św. Joachima i Anny pamiętajmy w modlitwie o naszych rodzicach i ludziach starszych.

✦ **3 sierpnia** — pierwszy piątek miesiąca; spowiedź od środy, pół godziny przed Mszą Świętą wieczorną.

✦ **4 sierpnia** — pierwsza sobota miesiąca — zapraszamy na Mszę Świętą o godz. 18.00, różaniec, czuwanie i Apel Maryjny o 21.00.

✦ **6 sierpnia** — Święto Przemienienia Pańskiego, zapraszamy na Mszę Świętą o godz. 18.00.

✦ **15 sierpnia** — Uroczystość Wniebowzięcia NMP. Msze Święte jak w każdą niedzielę, w czasie każdej Mszy Świętej poświęcenie ziół i kwiatów.

✦ **26 sierpnia** — Uroczystość Matki Boskiej Częstochowskiej.

Parafia Rzymskokatolicka

pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny
ul. Piłsudskiego 137 • 38-540 Zagórz • tel. (13) 462 20 36

Msza Święta w ruinach klasztoru

W upalne popołudnie 22 lipca o 16.00 spotkaliśmy się w ruinach klasztoru Karmelitów, by oddać cześć Matce Bożej Królowej Karmelu. Zebrała się spora grupa wiernych, w tym pielgrzymi z Zahutynia z księdzem proboszczem.

Kancelaria parafialna czynna jest od poniedziałku do piątku, pół godziny przed mszą świętą wieczorną i po mszy świętej.

www.parafia-zagorz.pl